

Rondzingen van de tijd - deel 4

Naar een wereld van harmonie

Sterren zijn louter hele noten. De hemel is de partituur, de mens het instrument.
[Christian Morgenstern]

Klank, resonantie, golflengte, licht, maat, getal, geometrie, ritme, verhouding, tempo, - al deze begrippen, - en er zijn er meer! -, zijn in wezen synoniemen van elkaar. Alle woorden zijn altijd verlegenheids termen: ijdele pogingen om de dingen te grijpen, die ten diepste ongrijpbaar blijven. Maar om niet hulpeloos verwonderd met een mond vol tanden in de kosmos rond te hoeven staren, gebruiken we taal. Taal, die overigens zelf bestaat uit klank, ritme, tempo, maat, getal, verhouding, geometrie, symmetrie, harmonie, etc. Kortom uit precies datgene wat we willen beschrijven. Als ons veld van onderzoek en het instrument van onderzoek één en hetzelfde zijn, dan vallen we al bij aanvang noodgedwongen even stil; staan letterlijk voor een 'stommitieit' die even eenvoudig als briljant is zodat alles in één klap duidelijk kan worden. De diepste werkelijkheid *is taal*, is trilling. Zo luidde onomstotelijk ook de ontnuchterende conclusie waar taalfilosofen als Ayer en Wittgenstein (Tractatus Logico-Philosophicus) al eerder tegen aan liepen. Echter, om ieder logo-positivistisch gevoel van rondzingen te vermijden, zien wij hierin geen enkel filosofisch probleem, maar opent zich daarentegen direct een helder uitzicht op de diepere aard van kosmos, leven, mens en bewustzijn.

Klankklare vorm

Klank vormt. Klank ordent. Klank is de basis van de schepping, van al wat is. In de oude wetenschap wordt gesproken van *heilige* geometrie, niet zozeer vanwege de heiligheid van de geometrie zelf, maar omdat daar waar trilling heerst, er *op het zelfde moment* vorm ontstaat, structuur en dus *ordo ab chao*. Indien het heelal uit één enkele 'substantie' is gevormd, dan is vorm hét middel en de enige manier om de fysieke realiteit haar oneindig gevarieerde aangezicht te verlenen.

Binnen de Oosterse traditie wordt het *Aum*, - de Perzen spreken van *Ruach* -, als de letterlijke grondtoon, of liever als het grondbeginsel van de totale schepping gezien. In de Christelijke traditie vindt dit z'n 'weerklink' als *in den beginne was het Woord*. In alle gevallen duidt dit op de diepere aard van de kosmos, die waar dan ook, in wat voor vorm dan ook, slechts uit trilling bestaat.

Voor het begin was de grondeloze Stilte. Toen het begin kwam werd de Stilte uitgesproken in het Woord, en het Woord is manifest geworden in alle verschijnselen.

Dit zou een adequate, moderne vertaling van de beginregels van het Genesisverhaal kunnen zijn. Adequaat omdat hier allereerst wordt gewezen op het allerdiepste 'fundament' dat zelf geen fundatie meer kent. Jacob Böhme noemde dit de *Ungrund*, Erik van Ruysbeek de *Ongrond*, meester Eckhart de *Gottheit*, en zo zijn er nog vele namen gegeven aan datgene wat niet genoemd kan

worden, maar waaruit al het andere wel voortkomt, emaneert, als de uitademing van Brachman. Brachman, (niet te verwarren met Brahma, één van de drie fundamentele scheppende krachten: Brahma, Vishnu en Shiva, schepper, onderhouder, vernietiger), is identiek aan deze *Ungrund*; onnoembaar substraat, dat zelfs geen substraat genoemd mag worden, want dat woord veronderstelt eigenlijk alweer een soort (ruimtelijke) gelaagdheid, wat toch helemaal niet het geval kan zijn! Je ziet wat een wanhoopsdaad het is, om op dit punt gekomen zelfs nog een klank te durven uiten. Misschien dat daarom de oude katholieke theologen dit handig afdeden met de stelling '*creatio ex nihilo*': 'God schiep de wereld uit het niets'. Uit het niets? Dan toch zeker tenminste het grote Niets! De grondeloze Stilte, het Veld, wetenschappelijk te benoemen als het quantumveld, nulpuntsveld of tachyonenveld, dat zó vol is, dat het nooit leeg kan raken. En dat tevens zó leeg is, (leegte is een kernbegrip bij de Boeddhisten) dat hierin alles altijd aanwezig is. *Innominabile et omninominabile*. Inderdaad, God is met geen enkele naam te noemen én alle dingen dragen Zijn naam.

Alle dingen – je lichaam, planeten, absoluut alles – zijn golflengte
[Drunvalo Melchizedek]

Absoluut alles is frequentie, trilling, golflengte, resonantie. De kosmos is te vergelijken met één groot aquarium waarin iedere golfslag, iedere trilling oneindig doorwerkt tot in de verste uithoeken, altijd aanwezig blijft en dus nooit verloren gaat. Misschien tevens een goede waarschuwing voordat iemand er toe over zou willen gaan een kwaad woord te spreken, of zelfs maar te denken, want ook al mopper je maar wat binnensmonds, zelfs je gedachten zijn resonanties die niet jou zelf toebehoren, maar komen tot je en gaan van je uit binnen het Veld van oneindige trilling waarin niets verloren gaat.

Zo bezien is geluid geen onschuldig iets. Dat wat gehoord wordt werkt door in alles wat wij waarnemen. Geluid, - maar dan in een miljardvoudig hogere boventoon -, wordt waargenomen in de vorm van licht. Vanuit zintuiglijk oogpunt noemen we het één geluid en het ander licht, maar vanuit het perspectief van trilling zelf bekeken, bestaat er hoe dan ook geen fundamenteel verschil tussen die twee. Waar zou je de scheidslijn willen trekken? In de moderne wetenschap staat dit fenomeen ook bekend onder de naam sonoluminescentie*1) Bijna 100 jaar geleden sprak de Perzische mysticus Inayat Khan al over dat wat wij bijvoorbeeld horen als de toon 'D', in een veel hogere trilling aan het oog verschijnt als 'rood'. De werkelijkheid is één zee van frequenties, zichtbaar en onzichtbaar, hoorbaar en onhoorbaar, voelbaar en onnavoelbaar. Cymatica, etherfysica en quantumfysica postulieren allen de oneindige volheid van de Leegte (het nulpuntsveld) met een oneindig hoge, zinderende trillingsenergie.

Le rien est immense aux oreilles (De stilte is oorverdovend)
[Paul Valéry]

De adem

Behoort de adem van de fluitspeler de fluit toe?
[Rumi, Masnavî II:1793]

Waar komt de trilling vandaan? Waar komt de adem vandaan? Ademen doe je niet zelf (probeer er maar eens mee te stoppen). Wanneer wij maar even zouden ophouden met rennen, vliegen, vallen opstaan en weer doorgaan (*wij hebben ongelofelijke haast* zoals Herman van Veen ons ooit al liet weten), wordt eigenlijk ogenblikkelijk duidelijk dat wij zelf *niet de doener* zijn. De mens wordt beademd, en de adem is een groot mysterie.

Het woord adem, het Duitse *atmen*, het oosterse atman, en zelfs het Christelijke amen zijn allen aan elkaar verwant, gaan tot de zelfde oorsprong terug.

*Zonder Uw lippen ben ik een bevroren, zwijgend riet –
wat breng ik niet voort aan melodieuze
wanneer U op mij blaast!*
[Rumi, uit: Diwan, Ghazal F.1641: Bazuïngeschal]

Wat iets levend maakt, is de adem. Het is het beginsel waarop het leven is gegrond. Adem is een puls, een ritme, een trilling, en de lucht die wordt ingezogen en weer uitgeblazen is slechts *het gevolg* van de adem, het is niet de adem zelf!

Vergelijk ook de volgende woorden: 'atman' – (het Engelse) 'man' – en (het Latijnse) 'mens', dat geest betekent. 'Geest' is blijkbaar wat een mens mens doet zijn, en geen zak meel of een hoop klei, waartoe iedereen vrijwel ogenblikkelijk zou vervallen indien hem de adem structureel, -hoewel slechts voor korte tijd -, ontnomen werd.

In werkelijkheid is de adem een stroom die van het fysieke nivo naar het meest innerlijke nivo loopt. "Een stroom die loopt door het lichaam, de geest en de ziel, het meest innerlijke deel van het leven aanraakt en weer teruggaat", aldus Inayat Khan. "Adem vertoont, evenals een elektrische draad een gloeiing, en evenals hitte en licht niet beperkt blijven tot de gloeiing van de draad, maar er ook omheen zijn (...) zo raakt ook de adem elk deel van het lichaam aan". Volgens Khan moeten wij wel tot de erkenning komen dat net zoals de stralen van de zon niet van haar gescheiden zijn en geen eigen bestaan op zichzelf bezitten, maar slechts een werking van de zon zijn, zo ook de mens in werkelijkheid nooit van zijn bron gescheiden kan zijn en hij met iedere ademtucht door God wordt aangeraakt*2).

The shortcut

Wij zijn hem nader dan zijn halsslagader.
[Koran, Soera Qâf, 50:16]

Liefde is de korte, directe weg. Het is tevens de enige weg, want als alle andere wegen op een bepaald punt niet uitmonden in deze centrale aorta richting God, dan zullen zij onherroepelijk blijven steken in beperking en dus in onderling geharrewar. Liefde is zwaartekracht, liefde is aantrekkingskracht, liefde heelt, liefde magnetiseert, en het is de liefde die be-ademd, d.w.z. leven geeft. De goddelijke influistering, de goddelijke levensadem, bekend van prenten en oude afbeeldingen, is ook aan de mens zelf gegeven. Met behulp van de adem, met intentie, met gebruikmaking van het lichaam, de stem of een instrument kunnen de dingen worden gemagnetiseerd, dat is; worden beademd, geanimeerd (animo= geest, ziel), en zo tot leven worden gebracht, mits de adem *ontwikkeld* is. Dit is het geheim van schepping, van alle creativiteit, de betekenis van *inspiratie*. Het geheim van bezielende, genezende werking van zang, en de diepere betekenis achter het gebruik van mantra's. Adem is leven en leven is liefde. Zo simpel is het, op het gevaar af voor compleet achterlijk door te gaan, wanneer je zoveel woorden nodig hebt, om zoiets simpels uit te drukken. Maar ach, het is maar voor deze ene keer, om op de *shortcut* te wijzen. Dingen kunnen simpel zijn, zelfs zo simpel, dat we ze juist daarom eindeloos lang over het hoofd blijven zien. Het lijkt te voor de hand liggend om serieus te worden genomen. Over het algemeen zijn we er toe geneigd de dingen pas dan te willen geloven wanneer ze als moeilijk overkomen.

*Wij zijn nogal verslaafd aan subtiel geredeneer,
we zijn dol op het oplossen van problemen.
We maken constant regels*

*om problemen aan de orde te stellen
en de vragen die dat oproept te beantwoorden
om daarmee knopen te leggen
en weer los te maken.*

*We zijn als een vogel die een strik losmaakt
en hem dan weer aantrekt
om zijn vaardigheden te vervolmaken.
Terwijl hij almaar bezig is met knopen,
ontzegt hij zich het weide landschap,
laat de weide achter zich
en laat zijn leven aan zich voorbijgaan.*

*Toch wordt hij de strik niet de baas, (maar de strik hem)
maar worden zijn vleugels keer op keer gebroken.*

*Worstel niet met knopen
opdat je vleugels niet breken.
Bederf je verenkleed vooral niet
door prat te gaan op wat je jezelf aandoet.
[Rumi, Masnavi II: 3733-3738]*

Liefde is de korte weg, een *bypass* nemen is soms nodig. Kennis, wetenschap en denken; dat is de moeilijke en langzame weg.

*Liefde en twijfel waren nooit goede vrienden
[Kahlil Gibran]*

*Dit is liefde: opwieken naar de hemel,
elk moment een honderdtal sluiers stukrijten.
[Rumi, Diwan, uit: Een kring van minnaars, Ghazal F.1919]*

*Kun je je voorstellen, dat je van alles en iedereen houdt?
Je zou het niet kunnen verdragen;
het zou teveel zijn.
Maar terwijl je groeit,
is dát wat er zal gebeuren.
Je zult je meer en meer bewust worden van de zee van liefde
waarin je leeft, waaraan allen deelhebben.
[Dorothy Mc Lean, Findhorn]*

Waarom een omweg nemen, en niet zo'n klein beetje ook? Kennis, wetenschap, denken zijn geen onzin, maar waardevolle instrumenten om de liefde dichterbij te kunnen naderen, om de oneindige diepte van de liefde steeds beter te kunnen voelen. Want hoewel het denken *op zich* nooit ergens toe kan leiden, kan zij wel de liefde begeleiden. Denken is het leidsel, maar de liefde hoort te regeren. Op het moment dat door kennisverwerving en denkprocessen iemand tot grotere rijpheid komt en het inzicht doorbreekt (*gnosis*), dan is tevens de liefde geboren. De denkgeest is een geschenk dat gebruikt mag worden, een instrument dat je niet voor niets hebt gekregen, maar het is ten ene malen een misvatting dat om behoorlijk te kunnen denken, je eerst de liefde zou moeten uitbannen, terwijl nogmaals, de liefde juist de alpha en de omega van al ons handelen, denken en voelen zou horen te zijn.

Liefde is de aantrekkingskracht in al het geschapene.
[Dorothy Mc Lean, Findhorn]

*Hemel en aarde kunnen Mij niet bevatten, alleen het hart van Mijn trouwe dienaar is
daarvoor groot genoeg.*
[Hadīth Quoedsī]

De kosmos laat mij als een stip verdwijnen, maar in mijn denken omvat ik hém.
[Blaise Pascal]

“Denken” zou dit citaat evengoed door het woord “hart” vervangen kunnen worden, omdat denken en voelen in werkelijkheid slechts een kunstmatige tegenstelling zijn. Uitsluitend denken met het hoofd is een gebroken denken dat getuigt van spirituele onvolwassenheid, zeker wanneer er ook nog eens slechts één hersenhelft aan te pas komt en de intuïtie over boord wordt gezet. Rationaliteit (linkerhersenhelft) en intuïtie (rechterhersenhelft) dienen niet alleen met elkaar verbonden te zijn via het corpus callosum, - letterlijke brug en bruggen tussen de verschillende delen van de hersenen - , zij vormen in werkelijkheid samen met de intelligentie en de gevoeligheid van het hart een onlosmakelijke drie-eenheid.

Hart voor de zaak

Het hart van de ware gelovige is de Troon van God.
[Hadīth; een overlevering betreffende de Profeet Mohammed]

*Mijn rusteloze hart, zeg me, wat ben je voor een juweel?
Besta je uit vuur? Uit water? Ben je mens? Of een gevleugelde geest?*

*Waar kom je vandaan? Waar voedde je je mee?
Wat zag je in het niet-bestaan?
Waarom vlucht je herwaarts?*
[Rumi, Diwan, uit: Een hart van goud, Ghazal F.2480]

Spiritualiteit begint met het hoofd in het hart te leggen. Dat wil ook zeggen dat het hoofd (mentale denken) ondergeschikt wordt gemaakt aan het hart (voelende denken). Het hart heeft een energieveld dat 5000 maal sterker is dan dat van de hersenen, en toch blijven velen maar vasthouden aan de gelijkstelling van hersenen aan bewustzijn. Bewustzijn heeft hoegenaamd in essentie niets met het lichaam te maken, hoewel bewustzijn in ieder deel van het lichaam huist, en hersencellen overal in het bloed aanwezig zijn.

De uitvinder van de leugendetector, Cleve Backster, heeft op onnavolgbare wijze aangetoond dat bewustzijn niets met de hersenen van doen heeft. Hoewel voor wat de toepassing van de naam betreft een niet zo'n betrouwbaar en praktisch instrument, is de detector toch hoegenaamd buitengewoon 'gevoelig'. Bij 'toeval' bleek het te reageren op de gemoedstoestanden van Backster zelf, hoewel het op dat moment met draadjes en sensoren was aangesloten op een plant in de werkkamer van de geleerde! De plant bleek aantoonbaar emotioneel te reageren op stemmingen en gedrag. De fijngevoelige naald van het instrument schoot met sprongen op en neer op het moment dat hij een lucifer afstreek vlak in de buurt van een blad, of er met een scheermesje voorzichtig in wilde snijden. Bij latere experimenten maakte hij een uitstrijkje van de tong van een proefpersoon en koppelde een petrischaaltje met dit onooglijke stukje menselijk weefsel aan de detector. De zelfde proefpersoon werd vervolgens naar een locatie 12 kilometer verderop gebracht en eveneens aan een

aparte detector ter plekke verbonden. Beide detectoren reageerden onafhankelijk van elkaar identiek op bewustzijnsveranderingen bij de proefpersoon (...)

U bent even stil? Hoezo “ik ben mijn lichaam”? Ik bewoon mijn lichaam, zoals ik in mijn jas en in mijn huis woon, desnoods in mijn auto, maar ik *ben* geen van deze zaken*3).

Ook quantumfysicus Amit Goswami (auteur van o.a. *The Self Aware Universe*) stelt dat bewustzijn nooit het (bij)produkt van een materieel universum kan zijn, maar er juist de oorzaak van is*4).

*Ik zei: ‘Gelukgewenst, mijn hart
dat je de kring van minnaars hebt betreden,*

*dat je verder kijkt dan het oog,
dat je het hartenlaantje inrent.’*

*Waar komt deze adem vandaan, mijn hart?
Waar komt dit bonzen vandaan, mijn hart?*

(...)

*Het hart zei: ‘Ik was in de fabriek van de schepping
Waar het huis van water en klei stond te bakken.’*

[Rumi, Diwan, uit: Een kring van minnaars, Ghazal F.1919]

Het hart is het eerste wat gevormd wordt bij de menselijke conceptie. Na slechts 9 stappen van mitotische celdeling is een torusveld gecreëerd bestaande uit 512 cellen; een soort donut of appelvorm. Het Stanford Institute of Mathematics heeft aangetoond dat een dergelijk geometrisch veld ‘vanzelf’ een puls zal gaan creëren, een ritme, een harteklop dus. Wederom zien we hier het gelijktijdige en onlosmakelijke karakter van vorm en resonantie.

Waar komt deze harteklop vandaan? Wie of wat heeft het sein vrijgegeven om te gaan kloppen? Zeker niet de hersenen, want die zijn er nog helemaal niet. Nogmaals het hart is het eerste wat gevormd wordt, waarna de rest van het lichaam hieromheen wordt opgebouwd en verder gedifferentieerd. Vervolgens groeit van binnen naar buiten wat in een later stadium het puntje van de tong genoemd kan worden. Wellicht schuilt hier iets van het mystieke geheim door ten aanzien van de rol van de tong bij energetische verbindingen tussen lager en hoger gelegen energiecentra. Niet voor niets bevindt zich ter hoogte van ons ‘onderste uiterste’, - het perineum - , het sacraal- of heiligbeen, de locatie van het als een slang opgerolde kundalinivuur of spirituele energie. Op het moment dat deze energie op natuurlijke wijze haar weg naar boven gaat vinden, ontstaat er een eenheid tussen sacrum, hart en hersenen (m.n. de diverse klieren welke in de intraventriculaire ruimtes tussen de diverse hersendelen genest zijn, zoals epifyse, hypofyse, thalamus en hypothalamus), waarover in de esoterie en alchemie veel te doen is ten aanzien van de spirituele wedergeboorte, de innerlijke herrijzenis uit water – gnosis – en vuur – de spirituele energie of het levenselixir, ook wel het spiritueel goud of de steen der Wijzen genoemd. In de Christelijke terminologie wordt gesproken van een innerlijke bruiloft en het Griekse woordje ‘thamos’ betekent dan ook bruidsvertrek. De bruiloft of vereniging, vindt plaats tussen alle tegendelen; mannelijk-vrouwelijk, binnen en buiten, onder en boven. Dat is ook de reden waarom men op veel alchemistische prenten de hermafrodit of de goddelijke androgyn aantreft; de nieuwe mens waarin alle tegendelen verenigd zijn, alle dualiteit is overstegen en tot hogere eenheid gesmeed binnen een nieuw polair bewustzijn*5).

Dit alchemisch werk is beslist geen sinecure, en wordt dan ook het *opus magnum*, het ‘grote werk’ genoemd. Dit doel van de menselijke evolutie wordt echter vroeg of laat vanzelf bereikt door de poort der liefde te betreden. Zonder dit essentiële ingrediënt loopt de evolutionaire transportband eenvoudigweg vast, of zelfs terug. Zo ook wanneer het ego, in welke subtiele vorm dan ook vanuit

wilskracht (macht) wil afdwingen: we spreken dan in feite over iets wat als het begin of de basis van magie kan worden aangemerkt. Meditatie, althans in zuivere vorm is in wezen precies het omgekeerde, want meditatie laat alles los. Meditatie veronderstelt enkel overgave.

Zijn hogere geestelijke vermogens eenmaal spontaan verkregen via natuurlijke weg (dat veronderstelt overigens niet de afwezigheid van inspanning of zelfs de mogelijkheid tot training), - in het Oosten *siddhi's* genoemd -, dan helpen deze ons slechts dan verder op onze ontwikkelingsweg indien ze volledig onbaatzuchtig, en dus ook zonder enig bijkomstig vertoon, worden ingezet daar waar nodig om anderen mee omhoog te trekken op de gezamenlijke tocht richting opklimmen in bewustzijn. Blijft eenmaal verworven spiritualiteit alleen op iemand zelf gericht, dan wordt zij in feite (nog) niet ten volle begrepen, en zal iedere verdere ontwikkeling (tijdelijk) stagneren.

Een menselijke afgrond

De mens is werkelijk een microkosmos met een oneindige diepte, schoonheid en onvoorstelbare innerlijke intelligentie. In een volwassen menselijk lichaam worden iedere seconde (...) 2,5 miljoen rode bloedcellen vervangen. Het lichaam bestaat uit een totale hoeveelheid van zo'n 10 tot de 14^e cellen (100.000.000.000.000 cellen). Iedere cel bevat in haar kern gemiddeld 46 chromosomen waarbij elk van deze chromosomen is opgebouwd uit een spiraliserende helix DNA; een gevlochten dubbele streng bestaande uit zo'n 3,1 miljard nucleotiden of baseparen. Een afgrond, of liever gezegd, de *Ungrund* staart ons niet alleen aan vanuit een venster op de kosmos, maar ook door eenvoudigweg de ogen mystiek te sluiten. (mystiek, van het Griekse woord muwein, dat naar binnen keren betekent.)

*Qua vorm ben je de microkosmos,
in werkelijkheid de macrokosmos.
[Rumi, Masnavi, IV: 521]*

*Als de melkweg niet in mij was,
hoe kon ik hem dan ooit zien en horen?
[Kahlil Gibran]*

Zo'n 5% tot 10 % van deze streng van ruim 3 miljard baseparen wordt gebruikt voor het coderen van de reproductie van eiwitten. De overige 90% tot 95% wordt als niet gecodeerd beschouwd en daarom enigszins denigrerend en onwetend junk- (afval) of slapend-DNA genoemd. De werkelijke vraag is wie hier in slaap gevallen zijn. Vergelijkbare verhoudingen gelden in het 'grote heelal' waarbij lange tijd werd gesproken over de zgn. 'ontbrekende massa'. Het zichtbare en bekende deel van de kosmos valt namelijk in het niet ten opzichte van een zee aan 'donkere materie' en 'donkere energie' waarvan de ware aard eveneens volledig onbekend is. Daarnaast gebruikt ieder mens gemiddeld niet meer dan 10% van z'n hersencapaciteit. Wat gaat er gebeuren als de overige 90% (junk?) geactiveerd zal worden? Hoe dan ook, *zo boven, zo beneden*, luidde reeds het adagium van Hermes Trismegistos, en zie; deze bejaarde wijsheid blijkt ook in tijden van een 'verruimd' wetenschappelijke bewustzijn nog altijd buitengewoon actueel. De micro- en macrokosmische correspondenties zijn opvallend en de geheimen van het grote en het kleine heelal hebben nog heel wat voor ons in petto.

Zo blijkt het vibrerende DNA volgens Russisch onderzoek grammatica regels te volgen en te reageren op taal. Alles is met alles verbonden, alles is één grote flux van energie uitwisseling. DNA zou wel eens de pin-code kunnen zijn tot de 'korte weg' in het heelal, waarbij informatie uitwisseling en verplaatsing sneller dan het licht, en dus zonder medium, op kan treden. 'Hypercommunicatie' is een mooi wetenschappelijk woord hiervoor waarbij te denken valt aan telepathie, helder weten, remote-sensing en zelfs tijdreizen. Genezen op afstand, helder zien, helder voelen, maar ook zaken als inspiratie en intuïtie zouden allen dankzij door het DNA gecreëerde wormgaten plaats kunnen vinden

en functioneren pas optimaal in een volledig ontspannen, stressloze toestand. De eigen ruis, het eigen lawaai, in één woord het “ik” dient uitgeschakeld te zijn wil de volheid des levens ongehinderd binnenstromen*6).

Allerlei vormen van zelfgenezing door middel van affirmaties en/of aanraking van het lichaam zoals onder andere bij de MIR-methode kunnen vanuit de onvoorstelbaar grote maar voor het individu onbewuste en dus verborgen intelligentie welke ligt opgeslagen binnen het lichaam, worden verklaard*7).

Ook resonantie frequenties van de grote piramide van Cheops blijken te corresponderen met frequenties van ons DNA. De ‘sarcofaag’ in de zgn. ‘Koningskamer’ bezit een perfecte resonantiefrequentie van 440 Hz, de grondtoon A, de frequentie van de stemvork*8). De Rus Dr. Nicolai A. Kozyrev (1908-1983) bewees hoe het menselijk bewustzijn gerelateerd is aan ether vibraties, maar was om die reden nog zeker niet de eerste die zich realiseerde dat het bewustzijn zich uitstrekt tot in de verste uithoeken van de kosmos*9).

Het is pas in deze eeuw van ‘moderne wetenschap’ dat deze oude kennis wordt herontdekt en ook op uiterlijke wijze aantoonbaar wordt gemaakt. Daarmee is de ‘grap’ die wetenschap heet, langzaamaan bezig zichzelf uit te leggen. En dat is natuurlijk de grootste grap van alles. Een menselijke afgrond opent nieuwe vergezichten en daarmee een nieuwe kijk op onszelf. We beginnen langzaamaan te (her)ontdekken dat Brachman in de holte van het hart woonachtig is, dat we niet alleen invloed hebben op onze omgeving en daardoor mede verantwoordelijk zijn voor de wereld waarin wij leven, maar dat we zelfs de schepping zijn die wij waar-nemen.

*If someone says to you,
“In the fortified city of the imperishable,
our body, there is a lotus
and in this lotus a tiny space:
what does it contain that one
should desire to know it?”*

*You must reply:
“As vast as this space without
is the tiny space within your heart:
heaven and earth are found in it,
fire and air, sun and moon,
lightening and the constellations,
whatever belongs to you here below
and all that doesn’t,
all this is gathered in that tiny space
within your heart.”*

[Chandogya Upanishad 8.1.2-3]

©Wido Blokland, 2011
www.opklimmen-in-bewustzijn.nl

Noten:

*1) Jan Wicherink, Ontheemde zielen ontwaken, 2006, pp. 42

*2) Inayat Khan, Het geheim van de adem, Uit: Verruiming van bewustzijn, 1989.

*3) Cleve Backster [http://en.wikipedia.org/wiki/Plant_perception_\(physiology\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Plant_perception_(physiology))

De bevindingen van Cleve Backster zouden ons voorzichtigheid moeten doen betrachten, niet alleen ten aanzien van de genetische manipulatie van voedsel en leven (onszelf!), maar ook ten aanzien van bloeddonors, orgaantransplantatie en de mechanistische, stoffelijke omgang welke de 'geneeskunde' gewoon is te plegen met het wonder dat leven heet.

*4) Zie ook: *Pim van Lommel*; Eindelooos bewustzijn, 2007 en *Amit Goswami*; Het visionaire venster, 2002 en *Creatieve evolutie*, 2009. De astronoom professor Sir Fred Hoyle kwam tot de conclusie dat er een of andere 'intelligente kosmische sturing' ten grondslag ligt aan het heelal. De 81 jarige professor Anthony Flew, - na 66 jaar een toonaangevende autoriteit te zijn geweest op het gebied van atheïsme en logisch denken -, gooide in 2004 de hoeksteen van zijn levenswerk overboord door te stellen dat de wetenschap het bestaan van God lijkt te hebben bewezen: "Een superintelligentie is de enige goede verklaring voor de oorsprong van het leven en de complexiteit van de natuur. (*Anthony Flew*, in *Philosophy Now*, 2004).

*5) *Marcel Messing*, Het huis op de rots gebouwd, 2010, pp. 215 ev.

Zie ook: *Benita Kleiberg*, Het graalmysterie van Parzival, verborgen lichtsluier uit een ver verleden van haar bedekking ontdaan, 2006.

*6) *Grayzyna Fosar, Franz Bludorf*, Vernetzte Intelligenz, zie: Woorden en frequenties beïnvloeden ons DNA:

<http://www.wijwordenwakker.org/content.asp?m=M3&s=M122&ss=P1105&l=NL>

*7) <http://www.mirmethode.nl/>

*8) *Jan Wiecherink*, Ontheemde zielen ontwaken, 2006, pp. 144 ev.

*9) *Jan Wiecherink*, Idem, pp. 106 ev.